

ע"פ 65884/03/17 - דניאל צברי נגד מדינת ישראל- משרד החינוך, יעקב מרציאנו, יוסי משעלי -סגן מזכ"ל הסתדרות המורים, הסתדרות המורים בישראל

בית הדין הארצי לעבודה
הנשיא יגאל פליטמן

עפ"ס 65884-03-17

המערער

דניאל צברי

המשיבים

1. מדינת ישראל- משרד החינוך
2. יעקב מרציאנו
3. יוסי משעלי -סגן מזכ"ל הסתדרות המורים
4. הסתדרות המורים בישראל

החלטה

הנשיא יגאל פליטמן

1. לפניי ערעור על החלטתו של שופט בית הדין האזורי בבאר שבע (השופט יוסף יוספי ; סע"ש 3546-10-16), שלא לפסול עצמו מלישב בדין בתביעה שהגיש המערער.

ההליך בבית הדין האזורי:

2. בבית הדין האזורי בבאר שבע מתבררת תביעתו של המערער, העוסקת בעיקרה בשלושה עניינים אלו: טענת המערער כי המשיבה 1 מלינה את שכרו וכי מגיע לו ממנה כספים שונים; טענת המערער כי משיב 2 פרסם לשון הרע אודותיו; ולבסוף, טענת המערער כי הוא חבר במשיבה 4, אך היא לא ייצגה את עניינו כנדרש בנסיבות העניין (באמצעות נציגה, משיב 3).

3. בדיון מוקדם שהתקיים ביום 19.3.2017 לפני השופט יוסף יוספי, ביקש המערער כי השופט יוספי יפסול עצמו מלדון בתיק, כשהוא מפנה להחלטותיו של השופט יוספי בהליך אחר, נוסף, המתנהל על ידי המערער כנגד המשיבה 1 בבית הדין האזורי בבאר שבע (פ"ה 4157-03-15 ; להלן: **ההליך האחר**).

עוד טען המערער בדיון, כי השופט יוספי פסל עצמו מלדון בהליך האחר ואף גילה דעתו על סיכויי ההליך, דבר שבעיני המערער יש לו השלכות על ההליך הנוכחי.

4. בהמשך הדיון, התנגד ב"כ המשיבים 1-2 לבקשת הפסילה, בנימוק כי יש להעלות בקשת כזו מיד עם היוודע עילת הפסילה, וכי על המערער היה להגיש את הבקשה בכתב לפני הדיון כדי למנוע את קיומו שלא לצורך. בית הדין נתבקש לחייב את המערער בהוצאות.

5. לאחר שטענו ב"כ הצדדים טענותיהם, ניתנה החלטת השופט יוספי, כי אין מקום להיעתר לבקשת הפסילה, וזאת משום שאין בהחלטותיו בהליך האחר כדי לפסול אותו מלדון בהליך הנוכחי. עוד צוין בהחלטה, כי השופט יוספי לא **פסל** עצמו מלדון בהליך האחר, אלא נעתר לבקשתו המוקדמת של המערער (כי ככל והתיק ייקבע להוכחות הרי שיהיה זה בפני הרכב אחר).

6. בשולי החלטתו, ציין השופט יוספי כי "הוצאות יילקחו בחשבון בתום ההליך".

הערעור

7. בערעורו שלפניי שב המערער וטען, בעיקרו של דבר, את הטענות שהעלה בבית הדין האזורי בבקשת הפסלות, ומוסיף ומשיג גם על עניין ההוצאות שבהחלטת בית הדין האזורי. המערער האריך בדברים שתכליתם להראות "את הקרבה העובדתית המגעת לזהות עובדתית", בין ההליך האחר להליך הנוכחי בבית הדין האזורי. קירבה עובדתית שיש לה, לטענת המערער, השלכה על שאלת פסילתו של השופט יוספי מלישב בדין. זאת, מאחר ויש לו, כך נטען, "עמדה קודמת לגבי הנושא הנדון".

8. המערער הרחיב את היריעה והעלה עוד טענות שונות. חלקן, עניינן בפסק דין ובהחלטות שנתן השופט יוספי בהליך האחר ואשר המערער משיג עליהן ועל תוקפן, וחלקן עניינן בפגמים, שלטענת המערער נפלו בהליכים.

9. המשיבים לא הגיבו לערעור הפסלות.

הכרעה

10. לאחר שנתתי דעתי לכלל החומר שהובא לפניי, לרבות טיעוני המערער וכתבי בי-דין בהליך בבית הדין האזורי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות. על טעמיי לכך אעמוד להלן.

11. הלכה היא כי "מעצם היות הבקשה לפסלות שופט בקשה המטילה צל כבד על שופט אישית ועל מערכת השפיטה, מתחייבות ראיות משמעותיות לשם הוכחת קיומה של עילת פסלות" (ראו, למשל, עפ"ס 31944-03-12 **פנחס מורגנשטיין - בנק המזרחי המאוחד בע"מ**, ניתן ביום 4.4.2012). עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית, ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית (ראו, למשל, עפ"ס 57019-01-11 **ליאת חן - בן עליזה חן ושות'**, ניתן ביום 21.2.2011, להלן - **עניין ליאת חן**). זאת ועוד. ככלל, חזקה היא "כי השופט היושב בדין, מקצועי ומיומן ובידו לבחון את העניינים המובאים בפניו ללא משוא פנים. אף כלל הוא, כי יינתן משקל רב לעמדת השופט הסבור כי אינו מנוע מלישב בדין, וערכאת הערעור לא תתערב בחוות דעתו של השופט הסבור כי בידו לנהל את ההליך באובייקטיביות, אלא במקרים קיצוניים בלבד" (עפ"ס 16943-11-11 **חברה ישראלית למובילים בע"מ - אבנר מאירי**, ניתן ביום 26.1.2012) והאסמכתאות שם; וראו גם עפ"ס 28458-10-11 **עמותת אנואר לקידום מעמד האישה - אומימה מחאמיד**, ניתן ביום 10.11.2011) והאסמכתאות שם). במקרה דנן, השופט יוספי קבע בהחלטתו בבקשת הפסלות, כי אין כל עילה לפסילתו מלישב בדין בתביעת המערער, וכי החלטותיו בהליך האחר, וכן העובדה שנתן פסק דין (ביחס לנתבעת 5) בהליך האחר לאחר שהעביר את ניהולו לידי מותב אחר, אינם עניין לתיק הנוכחי ואין בהן כדי להעיד על משוא פנים כלשהו מצדו. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי מדובר במקרה קיצוני שבו יש להתערב בשיקול דעתו של השופט, הסבור כי הוא יכול להמשיך ולנהל את ההליך באובייקטיביות.

12. כמו כן, נדמה כי חלק מטענות המערער בערעור זה הן טענות התוקפות למעשה את תוכן של החלטות דיוניות שניתנו בעניינו בהליכים השונים, אשר המערער לא הגיש עליהן בקשות רשות ערעור. כמו כן, נדמה שהמערער טוען טענות כנגד תוקפו של פסק הדין שניתן בהליך האחר ביחס לנתבעת 5. ראוי לציין, כי כבר נפסק, כי אין מקום להשיג על החלטות דיוניות או על פסקי דין על דרך הגשת בקשת פסלות או ערעור על החלטת הפסלות. השופט מרזל התייחס לכך בספרו כזאת: "טענת הפסלות אינה יכולה לתקוף את ההחלטה או את הפעילות השיפוטית עצמה... אלא רק את משמעותה במסגרת דיני הפסלות. השאלה אפוא אינה אם הפעילות נכונה לגופה, אם היא מוצדקת, אם היא כדין, וכיוצ"ב - אלא אם היא מעידה על קיומה של פסלות" [נ' מרזל, **דיני פסלות שופט**, 174, 177 (2006)].

13. הנה כי כן, ונוכח כל האמור לעיל, לא מצאתי כי טענות המערער מעלות חשש ממשי אובייקטיבי למשוא פנים בניהול ההליך על ידי השופט יוספי, ומשכך דינו של ערעור הפסלות להידחות.

14. סוף דבר - הערעור נדחה. הואיל ולא הוגשה תגובת המשיבים, אין צו להוצאות.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ז (23 אפריל 2017) בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

הנשיא יגאל פליטמן